

2015. 02. 01. Tékozló fiú vas., a Találkozás eü., 1. hang

Ft. tropár, 1. hang

Ha-bár sí-rod kö-ve a zsidók által megpecsétel-te - tett, és leg-szen-tebb tes-ted
katonák által ő - riz-te-tett, még-is föl-tá-mad-tál harmadnapon, Üdvö - zít - tők,
a-ján - dé-koz-ván é - letet a vi-lág-nak. A - zért, ó É - let - a - dó, a mennyei
Erők kiáltják né - ked: Di-cső-ség a te fel-tá-madásod-nak, Krisz-tus! Di-cső-ség
a te u - ral - ko - dá sod - nak! Dicsőség a te gondviselésednek, egyetlen
Em-ber-sze-re - tő!

Eü. tropár, 1. hang

A meny-nye - i an-gya-lok égi kara a föld felé hajol és lát - ja, hogy a temp - lom-ba
ér-ke-zik az, a - ki el-ső-szü-lött minden teremtmény e - lőtt, s a - kit kis-ded-ként
vizz oda férfit nem ismerő Any - ja, a - zért velünk együtt zengi az elő-ün-ne-pi
dics-him - nuszt.

Dicsőség, 3. hang, konták-dallam

Di-cső-ség az A-tyá-nak és Fiúnak és Szent-lé-lek - nek.

Triód konták, 3. hang

A-tya - i di-cső-sé-ged-től esztelenül el tá-voz - tam, az a-dott kin-cse-ket

a rosszakban el-té-ko-zol - tam; a - zért a té-koz - ló fiú szavaival

ki-ál-tok fel: ke - gyes A-tyám, vét-kez-tem el-le - ned, mint meg-té-rőt,

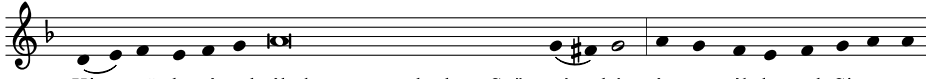
fo-gadj be ma-gad - hoz, és tégy en-gem szol-gá-id e-gyi-ké - vé!

Most és, 1. hang, tropár-dallam

Most és min-den-kor és örökkön-ö-rök-ké. A - men.

Eü. konták (Istenszülfői), 1. hang

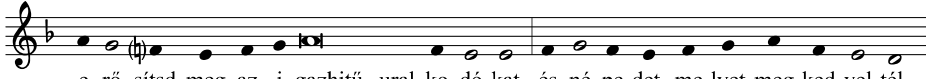
Ki szü-le-té-sed által megszentelted a Szűz mé - hét, és meg-ál-dot-tad Si-me-on

kar - ja - it, és már mos - tan - tól üd - vösségünk eszközlésében fá - ra - do - zol,

Krisz - tus Is - te - nünk, bé - kél - tesd meg a vi - szálykodásban élő né - pe - ket,

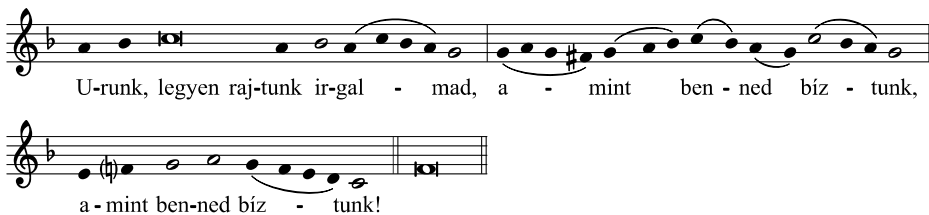

e - ró - sítsd meg az i - gazhítú ural - ko - dó - kat és né - pe - det, me - lyet meg - ked - vel - tél,

egyetlen Em-bersze-re - tő!

Ft. prokimen, 1. hang

U-runk, legyen raj-tunk ir-gal - mad, a - mint ben - ned bíz - tunk,
a - mint ben-ned bíz - tunk!

Vers: Örvendjetek, igazak az Úrban, az igazakhoz illik a dicséret!

(32. zsoltár)

Alléluja, 1. hang

Al-le-lu - ja, al - - le-lu-ja, al-le-lu - - ja.

Vers: 1. Isten, aki megtorlást adsz nekem, a népeket alám vetted, én szabadítóm haragos ellenségeimtől.

2. Aki nagy szabadulást adott királyodnak, és irgalmasságot cselekszel fölkenetted, Dáviddal és az Ő ivadékával mindörökké.

(17. zsoltár)

Áldozási vers: vas.

Dicsérvjétek Istent...